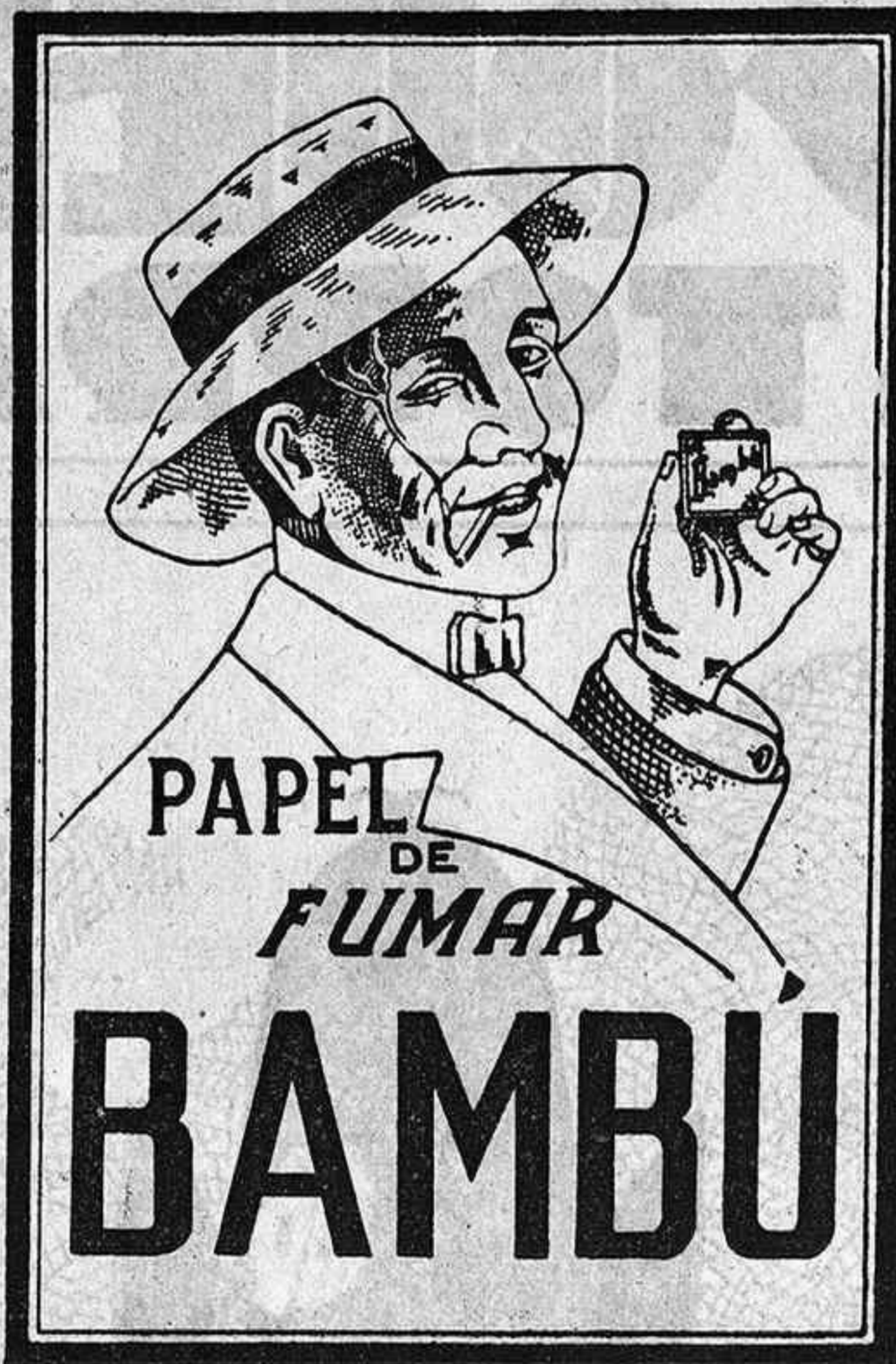

EL ESQUEVELLA de la TORRATONA

El Papu Monàrquic.

VIES URINARIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOLVRE

Vies urinaries: *Blenoràgia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uriritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *ulixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicosos* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Píldores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal a perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronsos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA.— Tots els pacients de vies urinaries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Solvreg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desencastellament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTIL
Específic de l'
ASTENIA GENTAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt efícaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersicials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològic del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepenides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

Som catalans

I hem d'anar units a Espanya hem d'anar-hi com a catalans i de bon grat, mai per força.

Els monàrquics, bona part de la dreta, posa un dilema: espanyols o estrangers.

Cridem-ho ben alt: Catalans!

L'Espanya monàrquica exigia i exigeix submissió i renúncia. Els de la confraria règia i imperialista, en dir espanyols volen dir una cosa tallada i cosida per a ús propi, confecció a mida.

Si no hem d'ésser com ells volen, prefeixen *poder dir-nos* estrangers.

Hem dit prefeixen *poder dir-nos-ho*. Catalunya ha estat sempre pedra de toc política per a les reaccions que han d'anar acompanyades pel so buit d'una xaranga patriòtica.

Creu algú que el Tribunal de Garanties, amb la seva majoria monàrquica, no havia previst el possible redreçament de Catalunya per a poder-li llençar allò del "Bloque Hispano-Nacional", i agafar incauts?

La Lliga és l'única que bada!

Qui no recorda la cinta del "Bloque Hispano-Nacional", o cosa per l'estil, que alguns anys enrera féu d'estrenyecap al senyor Lerroux?

Diem estrenyecap perquè el cap del senyor Lerroux ha estat sempre més gipi que cap; palla teixida amb vent.

Les dretes no volen pas que siguem estrangers. Saben bé el que es treu de Catalunya. Però volen que puguem semblar-ho, i, per damunt de tot, que ens hi puguin tractar.

Catalunya—republicaníssima—, ha estat lleal als seus compromisos i a la República Espanyola. Li han regatejat tot. Convinguts, per fi, als quatre dies ja cerquen escurçar raccions, negar drets, jugar com sempre, amb el ditjós espanyolisme dels catalans. Un espanyolisme, el d'ells, de política deslleial i anti-hispànica: política de monàrquics. Resta vist qui són els que ens fan estrangers dintre Espanya, els qui cerquen eternament l'ocasió d'aprofitar-nos!

Mai no lloarem prou, prou l'enèrgica actitud catalana d'aquests dies. D'una vegada, i per sempre, calia parlar alt. L'esperit de Catalunya s'ha fet sentir moltes vegades i

aquest esperit ha servit sempre per a maniobres polítiques de profit partidista.

Vejam si ara haurà servit per a deixar constància que *som catalans*.

Som catalans, gent d'Espanya. Tenim una nacionalitat diferent a la vostra i una psico'ogia i un fer política, diferents també dels vostres. Les nostres embranzides socials van molt endavant de les de la resta de la península. Estem guarits de generals, de prínceps i de noblesa; vivim molt més món endintre que vosaltres. Malgrat tot, acceptem una entesa, entren al "Bloc Hispano-Nacional", però no amb el vostre nacionalisme de munyidor—nacionalisme de mans llargues i de boca seca—, hi entrem amb el nostre: *nacionalisme català*. La Nació Catalana entra amb personalitat reconeguda al "Bloc Hispànic". I, junt amb el seu nacionalisme, porta la seva llengua, la seva força, la seva personalitat, la seva riquesa.

Amb quin dret voleu obligar-nos que us ajudem si deixem d'ésser nosaltres?

S'ha parlat abundantament de la nostra naciona'itat i de qui som?

Convenim que se n'ha parlat a dojo. Però convenim que són molts els qui ho ignoren. El diumenge passat, en una taula de cafè popular, oïrem encara un castellà que sostenia la tesi del deure, per part de catalans, de parlar castellà als de Castella que vénen a guanyar-se la vida a casa: "Nosotros no hemos de aprender el catalán para nada. Son ustedes los que han de aprender nuestro idioma para hablarnos. Están obligados a ello. Es el idioma oficial, el de España."

Drets! Els qui són d'allà autènticament, només tenen drets i això d'"espanyoles o extranjeros", vol dir que han de seguir tenint drets. Ells són els senyors, en nom d'una constitució estatal anacrònica i fictícia. Per nosaltres els deures! Hem de deixar d'ésser catalans per a ésser "espanyoles". I que d'allà ens vingui la turbonada!

I la justícia d'aquestes posicions egoistes, on és? A les dretes no els parlen de justícia! El món s'ha creat perquè les dretes engreixessin la carn dels moltons que han de cruspir-se. I tot quan tendeixi a rebaixar-los aquesta posició providencial els farà espeternegar.

No heu vist l'exemple de la Lliga: per seguir essent dreta s'ha tret la disfressa de catalana.

Per fi!

Unes paraules d'en Martínez Barrios:

—Hem viscut i seguim vivint com a dispesers dintre la República.

A's catalans els passava el mateix. Se'ls volia fer viure com a rellogats a casa seva.

Ha estat necessari cridar amb veu potent:

—Som catalans!

Ho haurà sentit tothom aquesta vegada?

ENCARA NO A CAU D'ORELLA

SEGUEIX EL MOMENT DE PARLAR ALT

Aquest no és moment de sedasseries. Unicament el senyor Lerroux creu que no es tracta d'un moment històric.

—“Passió. Fum que bufant s'extingeix”.

El senyor Lerroux ha bufat molts anys sobre el caliu del catalanisme de Catalunya.

I ho veu? Ni el seu buf, ni el dels altres, no l'ha extingit: l'han abrandat!!

ELS DE LA LLIGA?

Pobra gent rica! Han passat uns dies dolents. Alguns dels caps han tret els mobles bons de casa. Per si venia la crema! Estem tan arran de's focs de Sant Joan!

Cambó s'ha salvat a Madrid. Tots els de la Lliga, que han pogut, han fet el mateix.

Els prohoms de la Lliga que han restat a Barcelona s'han tancat a casa. L'exemple cridaner del senyor Abadal no ha estat pas imitat.

Es diu que el senyor Josep Codolà, després de tres dies d'aparedament voluntari, va sortir ahir a una finestra i va demanar a un veí:

—“Escolti, senyor, i perdoni: Encara hi ha República?”

QUE HA FET EL SENYOR ESTELRICH AQUESTS DIES?

Un amic nostre trobà el senyor Estelrich llegint, o rellegint, les “Controvèrsies” de Sèneca, el retòric.

—Què feu Estelrich?

—Estudio si els de la Lliga, segons la classificació de Sèneca, són “rethores” o “oratores”. “Rethores”—com vós sabeu—són els qui declamen, per ofici. “Oratores” són els qui ho fan per afeció. Estem en temps de “controvèrsies” i “consells”—fa l'Estelrich—. Juvenal acon-

sellà Sylla de retirar-se de la vida pública i d'anar-se'n, com simple ciutadà a conrear el terròs. La terra és del qui la treballa...”

El nostre amic davant l'erudita divagació del senyor Estelrich, que va seguint, que va seguint, plena de cites i llatinades, medita:

—Es prepararà el senyor Estelrich per a ésser el Juvenal del seu senyor Cambó?

A nosaltres ens dol no haver pogut esbrinar si els de la Lliga són “rethores”, “oratores”, o sencillament “orats”.

EL QUE DIUEN ELS MINISTRES

—Aquests catalans ens fan la vida impossible!

El Ministre d'Obres Públiques, és el que més es queixa:

—Tan bé com s'estava fent discursos, banquets, i posant primeres pedres. La nostra tasca va esdevenint feixuga.

UNA FRASE

La frase l'hem trobada en un número vell de “L'Europèen”.

“El senyor Cambó és més clarividant pels afers particulars i propis que els afers públics i nacionals”.

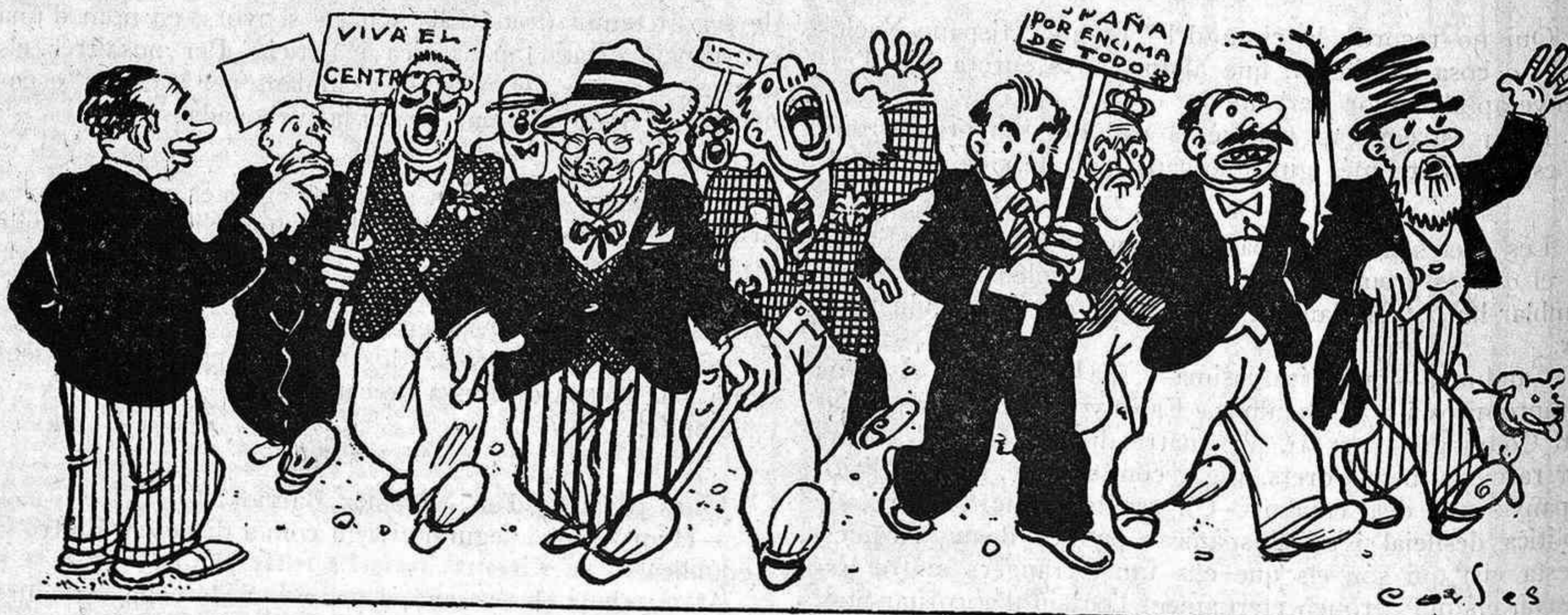
Un bon retrat, més que una frase!

HOMENATGE A PAU CASALS

Catalunya a homenatjat Pau Casals.

L'homenatge a aquest gran fill de la terra, ha coincidit amb uns dies de prova catalana. I l'homenatge, amarat de pàtria, ens ha fet tornar als bons temps de l'entusiasme català, aquells temps que tornen—malgrat tot—, perquè dintre tot català hi ha Catalunya.

Cal que aquesta Catalunya—viva en sentiment—, la fem forta dintre les intelligències. Cal que els catalans ho

Una manifestació patriòtica?

—Ep, Don Ale! que porta la bandera monàrquica?

siguin per reflexió i amb plena consciència.

Ens tornem a trobar a l'hora que les forces intel·lectuals i les forces polítiques han d'anar conjuntes.

Que ho reflexionin els polítics que reneguen de l'intel·lectual!

"L'ESQUELLA DE LA TORRATXA" s'adhereix a l'homenatge Pau Casals amb tot el seu entusiasme.

EN ELS ACTES CELEBRATS...

En e's actes celebrats a la memòria del Doctor Martí i Julià tampoc no hi havia la Lliga.

Patricis d'una puresa ideològica com el Doctor Martí i Julià no caben a les rengleres dels senyors que fan de la política un mitjà i del nom de Catalunya una decoració

Tenim el convenciment que si visqués Prat de la Riba, la Lliga no seria el que és o el gran intransigent del nacionalisme no voldria vora seu els de la Lliga.

FINS L'EMILIANO IGLESIES PARLA DE CATALUNYA

Fins aquest subjecte, tan conegut a Barcelona, es creu amb dret a parlar de les coses de Catalunya? Oh, la política!

Admirem la facultat d'auto-esborrar-se la història! Quina esponja tan grossa, i tan xopa hauria calgut a tal Emiliano per a esborrar els seus començos de riquesa barcelonins, riquesa tan barrejada amb la política.

Llàstima que els barcelonins coneguem tant a la perfecció els fets i les tortes del tal "Emiliano".

Recordem unes paraules de Nakens. Per què aquest

senyor "Emiliano" i l'altre van tan lligats? —"Porque nada ata tanto como el grillete!"

UN BON DIPLOMATIC

Pensem-hi aquests dies... Han pogut venir ambaixadors...

Hi ha qui ha dit que el perfecte diplomàtic és el qui sap fer-se oferir de genolls el que ell demanaria arrossegant-se.

Espanya té bons diplomàtics! Ei, pel que fa referència a Catalunya.

NO HA PASSAT, NO PASSA, NI PASSARA RES!

Mentres la processó ha anat, va i anirà per dintre, s'ha repetit que no ha passat, no passa, ni passarà res.

Donem-ho per dit. No endevinem el que pot succeir. Sigui el que sigui, la passada personalització de Catalunya té una importància definitiva.

D'avui endavant els d'allà repatanis i els d'ací catalans restarem cara a cara.

Això malgrat no hagi passat, no passi ni sia fàcil que passi res!

ELS MENYS INTEL·LIGENTS

Per l'intelligent senyor Lerroux, ten l'actualitat governen Catalunya els menys intel·ligents.

Qui són els més intel·ligents de Catalunya, senyor Lerroux? Els seus representats, els Cambó, els Ventosa, els Raho'a? O tal vegada siguin els correligionaris del gran evolucionista, els Pic i Pon, els Morros, els Matheu, els Roure i Carrizosa?

Els herois.

—I tu, que ara dius que ets tan republicà, quins sacrificis faràs per a Catalunya?
 —Jo, anar a estiuajar a Caldetes i quedar-me a casa fins que passi la turbonada,

GLOSSARI

LA "CONLLEVANCIA" DE CORCOLL

Com que els esdeveniments es precipiten amb una rapidesa vertiginosa, ignoro si en aparèixer aquestes ratlles a la llum haurà esclatat ja la inevitable topada entre Catalunya i la feram tronada i ronyosa de la caverna espanyola o bé si C'io, deessa de la història, ha ajornat l'escomesa per a una ocasió millor.

Sigui com sigui, nosaltres ja hem pres partit i amatens a recollir l'obsequiós dilema de "hermanos o extranjeros" que ens ofereix el diari madrileny "A B C", ens decan'em, sense pensar-nos-hi gens, per la qualitat mútua "estrangers" ja que no podem evitar el veïnatge.

Sabem prou bé els inconvenients i molèsties de la vida "en família", sobretot quan la família, com en el nostre cas, és nombrosa, bigarrada i sobrevinguda. No hi ha res pitjor que un "mal hermano" i Déu ens lliuri de parents, d'un parentiu llunyà i les més de les vegades suspecte, que ens avaloten a casa, ens saquegen el rebost i, per torna, escupen a la cassola.

Preferim ésser "estrangers", que vol dir homes lliures, amb la llibertat de regir-se i organitzar-se, de plantar parallamps, matamosques i mosquiteres i, el que val més, tenir el dret de triar les amistats i les companyies.

"Estranger" no vol dir necessàriament enemic. Ans al contrari; així com hi ha parents que quan vivien junts no s'entenen i que un cop separats senten d'una manera cordial i efusiva el vincle familiar, el tarannà dels espanyols és propici a conrear la bona amistat amb els països que

pogueren deslliurar-se de l'imperialisme específicament castellà. Els bons amics que tenim en terres espanyoles, els homes liberals, comprensius i intelligents, hi guanyarien. Saben que a Catalunya, país clàssic de llibertat, no hi podrien arribar les fúries desencadenades de l'absolutisme i de la intolerància, i en moments de perill, els catalans lliures els oferiríem un oasi, un exemple i un refugi, amb una cordial i generosa abraçada.

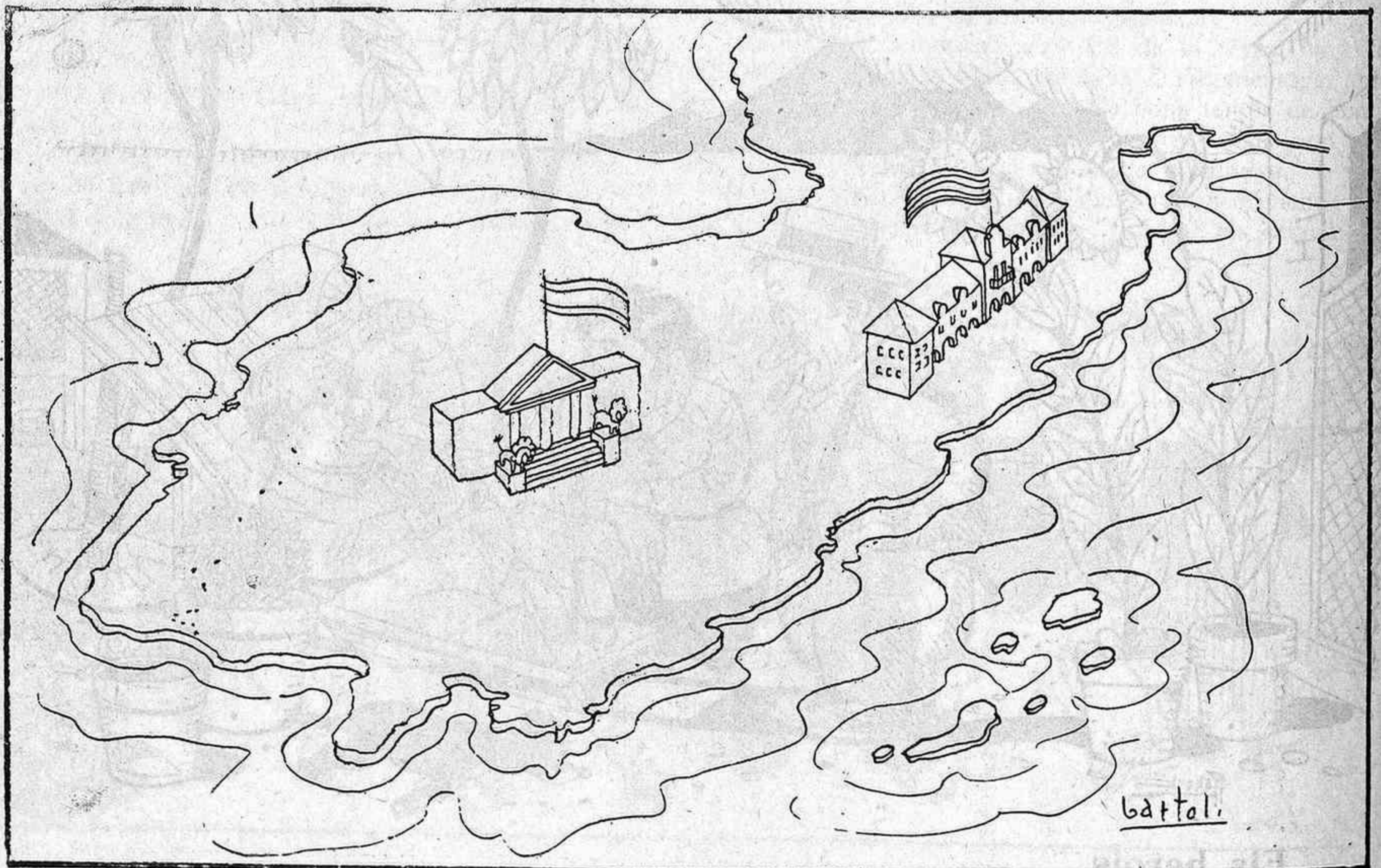
Així com es d'u que amb les banyes dels consentits passa com amb les primeres dents dels infants que al principi fan mal però que després hom hi menja, una separació ha de comportar en els seus inicis una situació de violència que el temps s'encarrega d'apaivagar.

Es possible que els inconsútils de l'"A. B. C." tinguin la pretensió de convertir el seu famós dilema en unes "banderilles" de foc i que per a ells, "hermanos" vulgui dir subjecció humiliant dels catalans al caprici despòtic de l'espanyolisme ranci. En canvi, "extranjeros" significaria una guerra econòmica i aranzelària amb la qual voldrien emporbrir-nos. Avui fos i demà festa. A part que és trist i vergonyós haver de refiar-se d'un sol client i mal pagador de més i més, seria edificant destruir una llegenda explotada abusivament.

N'hi hauria prou amb què Catalunya obrís lliurement les portes durant quinze dies escassos a cinc productes, com són SUCRE, TABAC, BESTIAR, BLAT i LLEGUMS perquè els anticatalans s'esgarrifessin de la seva pensada.

I no parlo ara dels indesitjables i paràsits que pullulen per Catalunya i que caldria passar pel garbell; dels catèdràtics ases que hauríem de repatriar i dels forts impostos amb què hom podrà castigar la imbecilitat desenfrenada del teatre exòtic, brut i analfabet i l'exhibició del tipisme de l'hampa. Apa! som-hi!

PANICAL

Dos parlaments i una pregunta.

—Quin dels dos és el de la República?

La Sanjoanada

Davant de la imminència d'uns esdeveniments que estan a punt de rompre la crisàllide, ens atipàrem bé—home previngut val per dos—, i es n'anàrem a corre-cuita a fer migdiada—home ben previngut fins pot valer per tres, però, ai! els rumors insistents i el soroll dels tramvies no ens deixaren aclucar cap ull. Així com *sometents* a l'hora de l'apat, també ho som a l'hora de la feina.

Sense entretenir-nos, doncs, un moment més en divagacions, ens partim la clenxa amb quatre esgarrapades, ens l'animem amb un raquet de rom quina corrent, omplim, pel que pugui ésser, l'estilogràfica, i cap a fer informació. De primer volíem anar a Penya Blanca, però ens repensem i agafem la Guia Nocturna.

LA CONSPIRACIO DEL SILENCI

Ens cansam inútilment de pujar i baixar escales i a pertot arreu fan veure que vénen de l'hort. Per fi, ens adonem, millor direm, ens fan adonar que el mot d'ordre és el silenci. Sort vam tenir d'un bocamoll d'estudiant, amic nostre, que va ésser una espècie de traïdor a la muda consigna. De manera que tot aquell treball que creïem infructuós, va servir per a constatar que, efectivament, en la propera sanjoanada hi està complicada tota la Guia Nocturna.

LOS HIJOS DE NADIE

Rodolant, rodolant, anem a caure a mans d'una portera, i la bona dona ens treu el gat del sac: "Sí"—ens diu—, "abans qui portava això era la penya Nos i Ego, però com que ara són a fer una pel·lícula a Càceres, se n'ha encarregat la penya "Los Hijos de Nadie", la qual té el domicili a les Tres Torres.

Anem a les Tres Torres, i ni en la primera, ni en la segona ni en la tercera "Els hijos" no donen senyals de vida. Els que comprenen? viuen a la quarta. Com a bona portera, aquella dona ens dona l'adreça aproximada.

Tustem la porta i al cap de molta estona de sentir corredisses pel Hall, s'obrí una reixeta i una veu ens preguntà: "Quién hay?"

—Somos nosotros—ens atrevírem a contestar.

—Cómo se entiende nosotros, y los otros dónde són?—ens replicaren amb accent estiuenç de Caldetes.

Enraonar per a no callar.

—I com s'assemblen les dues nenes! Sobretot aquesta.

El pescador honrat.

—I vós no hi poseu ni cucs ni pa...?

—No; jo hi poso deu centims perquè es comprin el que vulguin.

—Es que soy periodista, y tengo el vicio de hablar en plural. Soy mexicano, corresponsal de La Cruz, de México.

ELL MATEIX ES DESCOBREIX

Després d'un gran terrabastall de cadenes, ens obriren la porta. Ens rebé un individu vestit de criat de gala. Bo i traient-se una barba i bigoti postissos ens digué: "Me permitirà que me descubra."

—Haga haga — ens apressàrem a dir-li. "Ustedes—continuàrem—son los Hijos de Nadie, verdad?"

—Ya verà, ya verà, nosotros nos llamamos Hijos de Nadie, pero en realidad somos todos Hijos de Algo.

—Así son forasteros—els diguérem maliciosament per cercar-los les pessigolles.

—Verà usted... yo soy de Palafrugel.

—Ah, ya comprendo!

A l'últim, no podent dissimular més la nostra impaciència, amb to provocador li preguntem: Qué le parece de Barcelona?

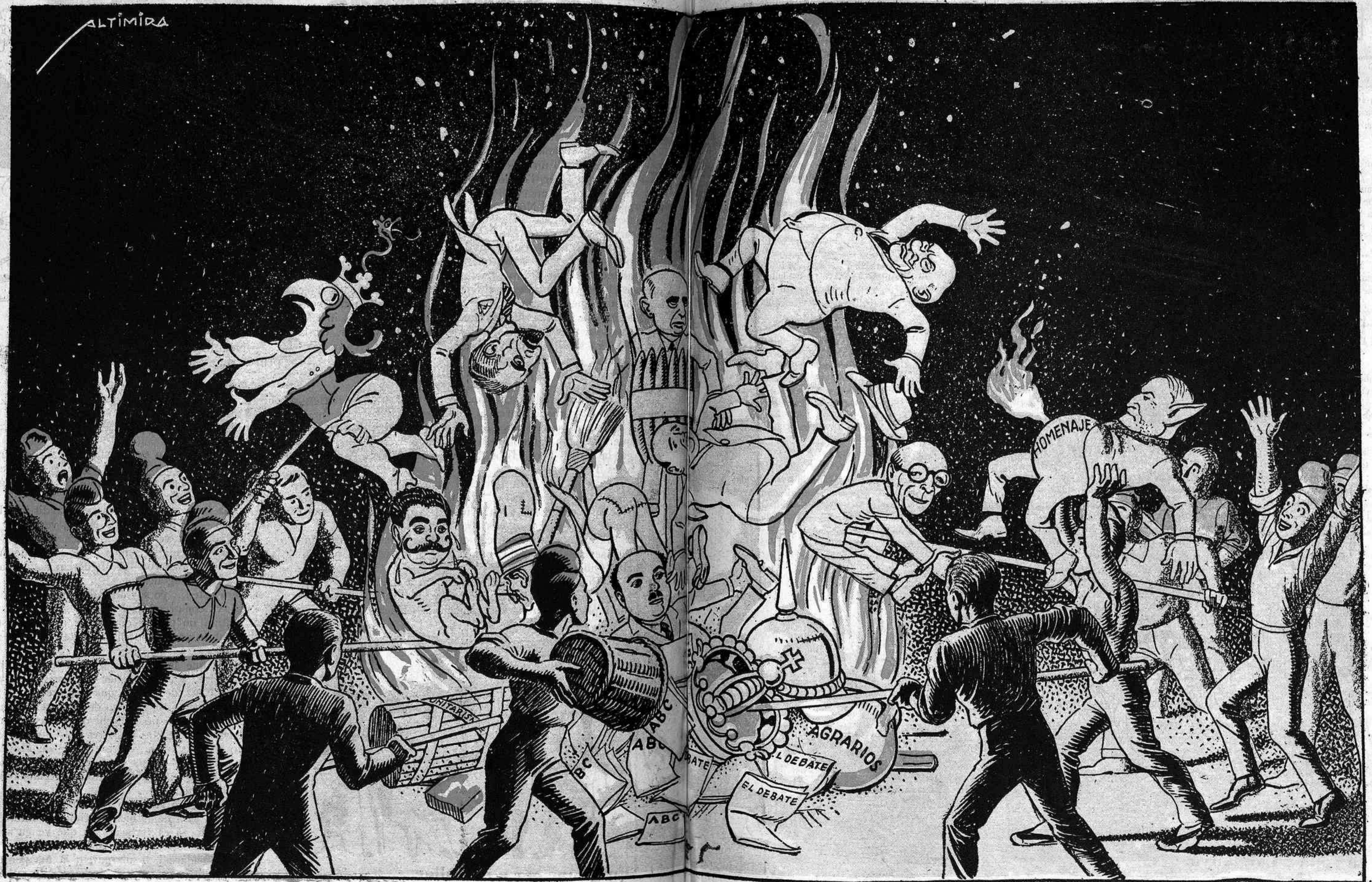
—Temía que solitaria, como buen repórter, la preguntita de marras. Lamento tener que decirle, señor periodista de La Cruz, de Méjico, que me parece muy mal. Esto de que Barcelona es el archivo de la cortesía son naranjas de la China. Aquí el único archivo que hay, es un archivo de "rabassaires" y "de nosaltres sols", pero se les està acabando este bochinche—usted que es de Méjico sabrà a lo que me refiero—porque mañana llegan para correr una farra don Beníñez Barrera i don Severiànez Anido. Ha comprendido usted?

—Me lo olía y por esto he venido. Podria contarnos una anécdota para dejar bien concluida la interviú?

—Le invito, si es verbenero, a que venga a la Fuente del Gato con nosotros y se la contaré.

Ens acomiadàrem, li allargàrem la mà per dissimular la nostra sinllevància i ens la fregàrem de satisfacció per haver pogut obtenir aquest reportatge tan sensacional.

CANDOROS

El Foc de Sant Joan
 Com el voldria el poble.

PERTANY A LA BIBLIOTECA DE LA CIUTAT DE BARCELONA

TELÓ ENLAIRE

Encàrrec de formar la companyia oficial catalana de la temporada 1934-1935, donat a Mercè Nicolau.

Tota la nostra conformitat. Esperem més de Mercè Nicolau que dels altres.

Qui portarà?

Mercè Nicolau, cal recordar Elvira Fremont. Elvira Fremont és una gran actriu i pot ésser de gran utilitat a qualsevol companyia. Sap el que fa, sap el que diu, és tot una senyora, té gran temperament, fa bonic veure-la en escena... Ultra això té un passat artístic que la recomana.

Mercè Nicolau: no olvideu a Roser Coscolla. Ningú com ella per dir tota la poesia d'algunes concepcions. Roser Coscolla pot ésser l'ànima d'un teatre poètic.

Mercè Nicolau: penseu amb valors nous. Cerqueu actrius i actors. N'hi ha molts. Catalunya és un planter de bons actors.

Se'ns diu que compteu amb l'Enric Lluelles. Meravellosa adquisició. També se'ns diu que portareu de director l'Enric Giménez. Bé, Mercè Nicolau: Ramon Martori tampoc no seria una adquisició menyspreable.

No hi ha autors? Millàs-Raurell és un bon autor de teatre en qualsevol teatre.

Tenim: Puig i Ferrater, Prudenci Bertrana, Pons i Pages, Ventura Gassol, Avelí Artís, Adrià Gual, Ambrosi Carrion, Carles Soldevi'a, Josep M. de Sagarra, Pompeu Creuet, Josep M. Foich i Torres, Enric Lluelles, Miquel de Palol, això entre els consagrats. Vénen després les valors noves. Creiem que en l'autor de "Ju-

das" hi ha un gran autor teatral català. Esperem el que resulti Albert Piera. Tenim l'obra de Vidal i Jover. Compta també "Samuel", de Navarro Costabella. Comptem amb l'Esclansans.

Autors rai. El que manca és teatre!

Teatre Espanyol. — Camina enlaire...

Teatre Apolo. — Diuen que hi torna Clapera i que farà teatre popular. Molt bé. Si aquest teatre segueix el camí iniciat amb "La Gloriosa", té les nostres simpaties. Malgrat no creure'l cap ideal de teatre: el creiem un teatre.

Consti que amb teatre popular—si l'empresa fos un xic agosarada—, podria anar-se per camins nous i fer-se autèntic teatre de poble.

Teatre Romea. — Traduccions d'obres comprades pels germans Burgués i pesca de l'obra d'èxit.

No creiem que la separació de la parella Vila-Davi marqui nous camins a aquesta empresa.

Resteu vós, Mercè Nicolau, per a donar a conèixer l'autèntic teatre català.

Consti que no diem teatre d'art. No exigim tant. Diem teatre català.

Quan començarem una croada contra el teatre madrileny?

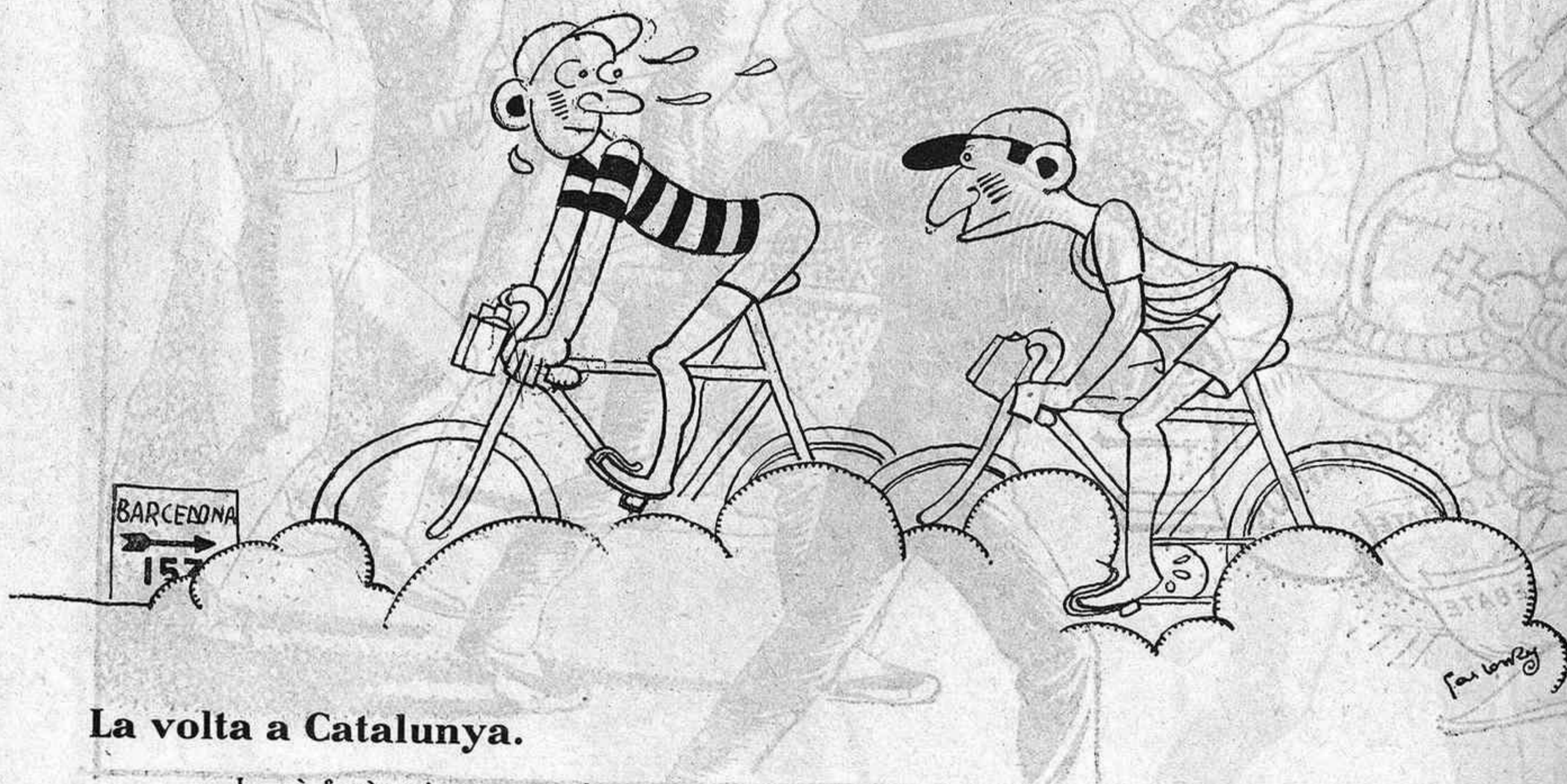
Cata'unya—i no ens n'orgullim—, disposa d'autors tan poca-solta com els de Madrid per fer revisteta. També té músics "guerreros" com el Guerrero madrileny.

Sempre que Castella ens porti teatre com el de Benavente, Quinteros, Marquina, Valle-Inclan, Unamuno, Alvarez Quintero i els nous, hi passarem. Amb preferència quan es tracti d'obres de teatre bo com "La Sirena Varada". I consti que no ens hauria de caure a terra el "gilroblisme" d'en Marquina i dels altres. Dels altres no ens ha d'estrenyar tant. Però, passem-hi.

Ara, quan es tracti de teatre de pastisiers com els Romero i tota la cambrilla, a l'aigua.

Fa massa temps que Catalunya actua de província. Aquesta província amb leon mugró s'ha d'estroncar.

Al Barcelona segueix creixent l'èxit de l'obra d'Antoni Quintero i P. Guillén. "Como tú ninguna", la qual, degut al seu interessant argument i als treballs que fan els meritosos artistes de la companyia que presideix l'exquisida Carme Díaz, es veu cada dia ben ple. Felicitem l'encert de l'empresari.

La volta a Catalunya.

—I què faràs si guanyes la carrera?

—Em compraré un automòbil.

REFLEXIONS SOBRE LA PASSADA TEMPORADA DE CINEMA

No hi ha dubte que hem vist bones pel·lícules: "Cavalcada", "Cristina de Suècia". I altres.

Però no hem vist la pel·lícula extraordinària.

Que la pel·lícula extraordinària es fa cada dia més difícil? Convingut. Les pel·lícules que hem vist generalment han tingut un to alt, han estat fetes amb riquesa i tècnicament, han arribat a realitzacions insospitades. No han estat la pel·lícula cim.

Tres modalitats marquen la seva voga en cinema: la pel·lícula de "vamp"; l'opereta i la de lladres i gangsters.

Consti que les pel·lícules que hen esmentat com sobresortints s'aparten de les tres esmentades direccions.

Ha mancat la pel·lícula d'idea nova. No la de presentació rica, ni la d'actors de nom cridaner, ni la d'emoció trepidant. El cinema es comercialitza massa: es mal comercialitza massa.

També enguany han passat massa pels nassos de l'espectador la moda 1880-1890. Tenim encara "Nanà" en perspectiva.

També les cintes han rodat per cinemes inadequats. Cintes de cavalls no van bé ni pel Capitol ni pel Colisèum.

I així, amb films precisats i pel·lícules que s'han deixat caure on caiguessin, ha passat el fort de la temporada cinematogràfica barcelonina, devorant pel·lícules, deixant poc rastre, mostrant palpable una sensació de poc interès que cal rectificar. Barcelona estina el film, però s'ha de procurar que no s'habitui a prescindir de l'espectacle.

Cal que els representants barcelonins de firmes productores facin arribar la seva veu a la casa matriu. No és únicament amb reclam com es conserva un mercat de pel·lícules. Cal que es prescindeixi un xic dels patrons fàcils i de les reproduccions est: "El Jueu Errant". Ara es parla d'"Odette" i de "El Comte de Montecrist".

Menys enlluernament, menys diner gastat com sigui, i més originalitat. Es el programa. El fem i l'exposem com a resum d'un balanç de temporada.

NOVES I CRITICA

Urquinaona. — "Peggy de mi corazón". Interpretació brillant de Marion Davies.

"Rosa de medianoche". Un judici. Començ. Vida de la víctima innocent. I final. Interès de novella de folletó. Loreta Young, bé. Ricard Cortez, fa bon paper al costat de l'estrella de la pel·lícula.

Colisèum. — Film Paramount: "Un Marido en Apuros" i "Pescadores sin careta".

La primera: Comèdia americana. Els americans fan bones comèdies. Llàstima que moltes vegades deixin un gènere, que podria ésser-los ben propi, per endinsar-se a camps estranys. El sentit còmic americà té un fort valor d'espontaneïtat. I e's actors americans juguen el seu humorisme amb molt relleu i gràcia. Charlie Ruggles i Mary Boland tenen un gran partit còmic de "Un Marido en apuros".

Segona pel·lícula: "Pescadores sin careta". Lloem-ne la interpretació de Carole Lombard, Chester Morris i Alison Skipworth.

* * *

Partit de futbol.

El juraren els equips de la Warner Bros i de la Metro Golwyn Mayer.

Hi veiérem bons debutants.

El que no val és ficar dintre el nom d'una casa gent que no és de la casa.

Això tant va pels de la Warner com pels de la Metro.

Traient-ne aquesta taca es pogueren veure en el partit nois amb dret a jugar. Ho fan força bé.

* * *

L'exclamació corre de boca en boca:

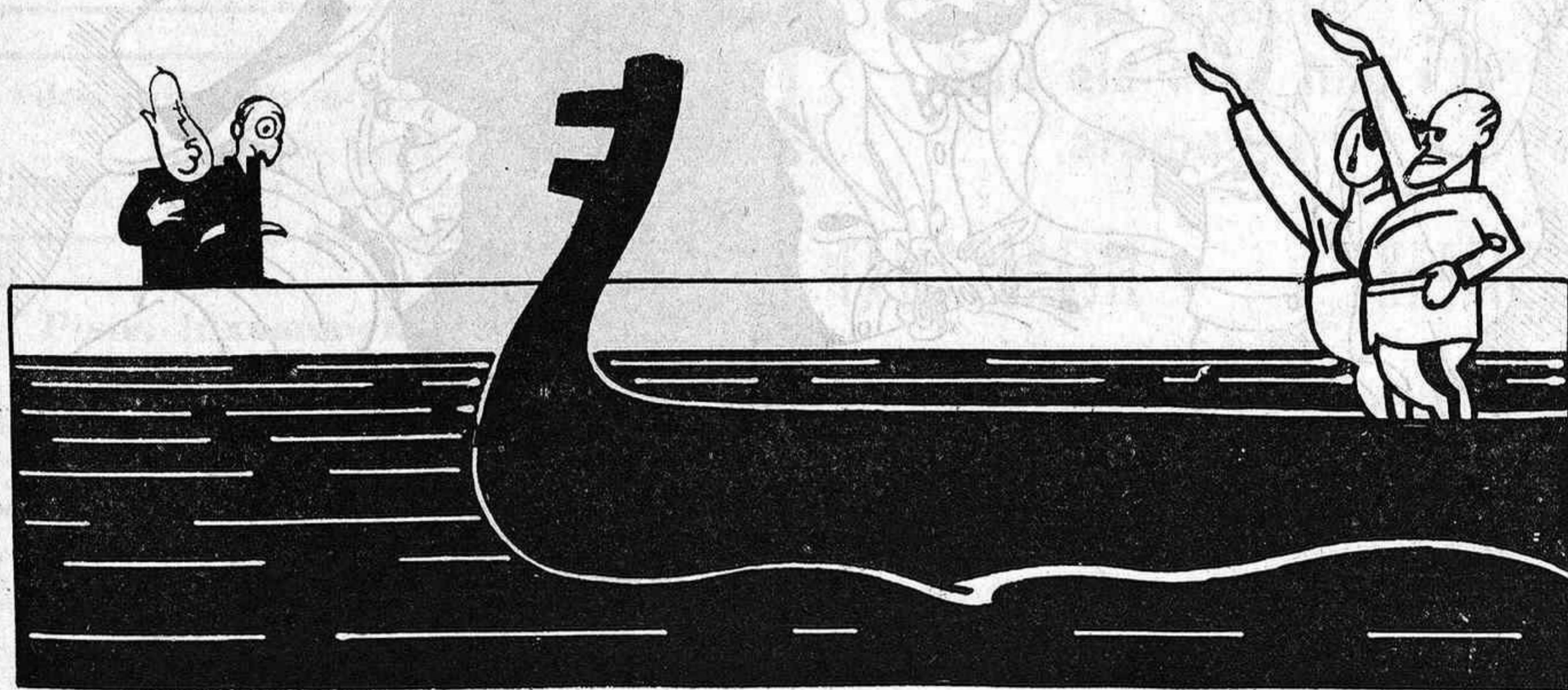
—Hauria de debutar. Ho fa bé!

—L'heu oït com cantava?

Fins alguna apassionada assegura que té veu d'àngel.

De qui es tracta?

Del senyor Benages.

Hítler a Venècia.

Cambó a Gil Robles.—Això sí que mai no ho podem fer, nosaltres... ni amb l'ajut de Don Lacandru.

ESQUELLOTS

Aquesta setmana no parlarem de Montjuïc. Podria ésser que les velles xocolateres que apunten Barcelona enyoressin el temps de les bombes d'Espartero.

Qui sap, també, si el decrepit castell voldria acabar els seus darrers dies convertint-se en un immens terrat en el qual pengessin els pellerings dels traïdors a Catalunya.

Al ministeri Samper, per haver-hi de tot, hi ha un català que es diu Estadella. En temps normal, viu a Lleida i fa de metge. No hi ha res a dir, car ni els mateixos malalts se'n queixen, potser perquè ja resten en disposició de no poder dir res.

El senyor Estadella és també un fenomen. Segons va afirmar seriosament en una sessió de les Corts monarquitzants que patim, és no res menys que fill de "una pareja de obreros". Tal com diem: un fenomen.

El senyor Estadella, el que és pitjor, també fa versos i és mestre en Gai Saber. Preferim que sigui ministre del govern Samper.

Ara és quan cou més a la "Lliga" que els serveis de l'Ordre Públic a Catalunya no estiguin a mans de la gent de Madrid. Els senyors de la "Lliga", tan baladrers i amenaçadors, necessiten que un altre els tregui les castanyes del foc, car la valentia llur no calça gaire més punts que la de l'adroguer "Senyor Joanet" del sàinet "Qui compra maduixes..."

A la Lliga Catalana guardaven com a relíquies un republicà, el senyor Pere Rahola, i un catalanista històric, el senyor Raimond d'Abadal. Els treien de tant en tant, en obsequi als quelets, com aquell qui ofereix un gotet de vi ranci de la bóta del recó o un glop d'aiguardent de nous tendres.

Les dues mascotes de la Lliga, però, s'han arnat i no hi val la càmbora ni la naftalina. Un dia el senyor Rahola feia dibuixos a la paret demanant una escopeta de canya, i el senyor Abadal, al Parlament de Catalunya, feia pensar amb esglai com la seva família havia permès que sortís de casa.

Mentre el ciutadà Granier-Barriera resta encara a la presó, Lerroux, el seu segon Milianu Iglesias i tota la quadrilla segueixen infestant els poblats i carreteres d'Espanya sense que la Guàrdia Civil hi digui res.

Hom parla que la gent d'ordre (?) de Barcelona, ajudada per elements més o menys "militaroides", està decidida a donar un cop d'estat.

Que preparin àrnica, puix que podria molt ben succeir que trobessin un cop d'estaca.

**Ha passat per
la censura**

Recordant la vella política.

Heu-vos ací perquè l'Emiliano sap que tot s'arranjarà amb sis parelles de la Guàrdia Civil.

Alguns fabricants—fabricants de la "Lliga", naturalment—amenacen amb tancar llurs fàbriques i transportar la maquinària a terres espanyoles. Hom tracta de destruir la riquesa de Catalunya i de portar a la misèria i a la desesperació als obrers catalans.

Si això és cert, sabem un remei. Que la Generalitat de Catalunya s'incauti de les fàbriques i tallers dels traïdors i els lliuri a sindicats d'obriers aptes i conscients perquè els facin anar. Tots en sortiríem guanyant, especialment la indústria catalana, malmenada i deshonrada per culpa dels crapulosos "niños bien" que l'ensorren.

* * *

L'altre dia, el significat "llogaire" senyor Valls i Taberner va voler donar un espectacle en retirar-se estentòriament del Saló de Cent, en ocasió de l'homenatge al gran violoncellista Pau Casals, en aixecar-se a parlar el representant del Govern de Catalunya, senyor Ventura Gassol.

El senyor Valls i Taberner, que confessa i combrega cada dia, va deixar-se aconsellar malament pel seu confessor, i si no tinguessin d'enfadar-se els taverners, diríem que es va portar més com un taverner que no pas com el director de l'Arxiu de la Corona d'Aragó i president del Conservatori del Liceu.

En competència amb Pau Casals que toca el *cello* com un àngel, el senyor Valls i Taberner va voler tocar el violon... i va desafinar.

* * *

Els nostres lectors hauran pogut divertir-se de franc amb els esgarips i lladrucs de la canilla que embruta e's diaris de Madrid. I pensar que si volguéssim, amb unes quantes monedes més de les que els donen March i els monàrquics, els faríem dir el contrari! trari!

No ens interessin aquests mercenaris. Que prosperin i que augmentin... amb un Josep Pla per torna.

Forn de St. MIQUEL

————— Telèfon 71118 —————

Especialitat en pa de Viena

Pâtisserie - Confiteria i Bomboneria

Immens assortit en COQUES per a les revetlles de Sant Joan i Sant Pere.

SERVEI A DOMICILI

Passeig de Gràcia, 101

Rosselló, 261

Joaquim Juvanet i Rovira

Cirurgià - Pedicur

PETRITXOL, 11, 2.^{on} 1.ª - Tel. 20547 - Barcelona

Pisos luxosament moblats

Ascensor - Bany - Telèfon

CARRER ROSAL, 44

Barcelona

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries - Matriu - Sifilis

Impotencia - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

Diumenges, de 10 a 1
18, Nou de la rambla, 18

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALISI - ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties derivades d'una defectuosa circulació de la sang, les evita i guareix l'antic es-

pecífic vegetal i completament inofensiu.

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

Cafès del Brasil

PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafés del Brasil

Són els més fins i aromàtics

CASES BRASIL

BRACAFE

PELAYO - CARIOCA

La Fàbrica de NEVERES «GLACIAL»

Ven baratíssim directament al consumidor

Immens assortit de neveres superiors per a tots els usos des de'ls preus més ínfims, i de mínim gasto diari de gel. (Des de 10 céntims)

Benet i Mercadé, 26

(tocant l'Estació de Gràcia i el Teatre del Bosc)

Imp. Parlament, 52 - Tel. 34478

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIÉS URINÀRIES, SÍFILIS I PELL

Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7: Festius de 11 a 1: TALLERS, 29, entl.

GANIVETERIA "ARTERO"

NOM DE GARANTIA

La casa més assortida amb màquines de tallar cabells i llurs peces de recambi.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) de navalles barberes i del ajustatge de màquines perruqueres.

Abans de fer vostres compres consulteu-la.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República) BARCELONA

Vies Urinàries

i totes les greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, tals com CISTITIS, PROSTATITIS, GOTA MATINAL o MILITAR, ORQUITIS, etc., de l'home; METRITIS VAGINITIS i ANEXITIS de la dona; s'obté un ràpid i segur resulta amb l'ús dels

SELLOS OSSAM

Llurs propietats antisèptiques i microbicides comuniquen a la sang i a l'orina i es noten llurs efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció; l'orina es manté asèptica i els gonocosos són destruïts fins a obtenir amb llur ús una veritable i completa curació.

De venda: Dr. ANDREU; Segalà (Rbla. Flors, 14) - Farmàcia de la Creu; Farmàcia Tarrés (Carme, 84), Pujol i Culell (Pelayo, 56), Ferrer i principals farmàcies.

Dolceria La Nova Mallorquina

de J. A. Abril

Creu Coberta, 20 - Telèfon 32002

Per a aquestes revetlles assortiu-vos de les tan renomades coques marca les tres BBB creació de la casa, forcides de cabell d'àngel, mas-sapà i llardons.

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICÀ

Entre els 30 maniquís dels aparadors de la Casa BASTIDA els més grans i més ben assortits en trajos d'home de tot Barcelona i veureu reflexada la verdadera moda amb major elegància, més bona qualitat i la més exagerada baratura.

Es necessari conèixer la Casa BASTIDA, en aquest moment és l'únic Basar ahon cada un compra amb confiança el vestit al seu gust i al preu que li convé.

Tenim més de un milió de Ptes. d'existències que ens proposem vendre a qualsevol preu amb el fi de proporcionar al comprador grans aventatjes i deixar buits els nostres prestatjes per efectuar grans obres d'embelliment i nous engrandiments.

SASTRERIA

	desde	15'— ptes.
Trajos	•	25'—
Trajos llana	•	50'—
Trajos estam	•	4'95
Pantalons	•	7'95
Pantalons paten	•	11'75
Pantalons llana	•	10'—
Impermeables	•	15'—
Impermeables pluma	•	10'—
Trinxeres	•	15'—
Checos	•	

Als preus següents:

CAMISERIA

	des de	1'95 ptes.
Calçotets	•	4'95
Camises	•	4'95
Pijames	•	0'50
Colls	•	0'50
Miljons	•	cotó 0'95
Camisetes	•	1'50
Camisetes seda	•	0'50
Corbates	•	0'25
Mocadors	•	0'50
Mocadors seda	•	

ESPECTACLES

TEATRE CÒMIC REVISTES

Las chicas del Ring

de Campua i Adame
música dels Mestres
FREIXA i MOLLA

F. Layret, 55 - Telèfon 34541

TEATRE NOVETATS

Companyia Lluís Calvo
Fins de festa
per la genial
AMALIA DE ISAURA

POLIORAMA

Companyia Xirgu - Borràs
l'obra del dia

DIVINAS PALABRAS
de Ramon Valle Inclan

MONUMENTAL i ARENES

Grans festivals de braus

MONUMENTAL

La torejadora

Juanita Cruz
Joaquin de la Rosa
Juan Catalá

Antonio L'arden
y la banda

"El Empastre"

ARENES

Els autèntics

Charlot, el Chispa

y **Su botones**

y **"El Empastre"**

finalitzarà amb castells de focs

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Extraordinaris partits
amb cistella
pels asos de la pilota

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits,
tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS
Voleu passar una bona estona,
aneu al Frontó Novetats.

PRINCIPAL - PALACE

PALAU DE LES REVISTES

Margarita Carbajal

LAS MUJERES

DEL ZODIACO

Carles Garriga i Paco Gallego

Guia Cinematogràfica

COLISEUM

**Un marido
en apuros**

per Mary Roland

**Pecadores
sin careta**

per Carole Lombard

PUBLICINEMA

Sessió contínua de 3 tarda a 1 de la matinada
Seient 1 pta.

Reportatges - Documentals
Darreres Actualitats Mundials
Passeig de Gràcia, 57 Tel. 79681

FEMINA

Placeres de París

i la gran producció

filmada en Barcelona

PAX

CINE TALÍA

LAS DOS HUERFANITAS

MATER DOLOROSA

CUEVA DE BANDIDOS

Revista i Dibuixos

CINEMA RAMBLAS

**ELS MILLORS
PROGRAMES**

INTIM CINEMA

MISS 1934

EL HOMRRE y el MONSTRUO

VAMPIRESAS 1933

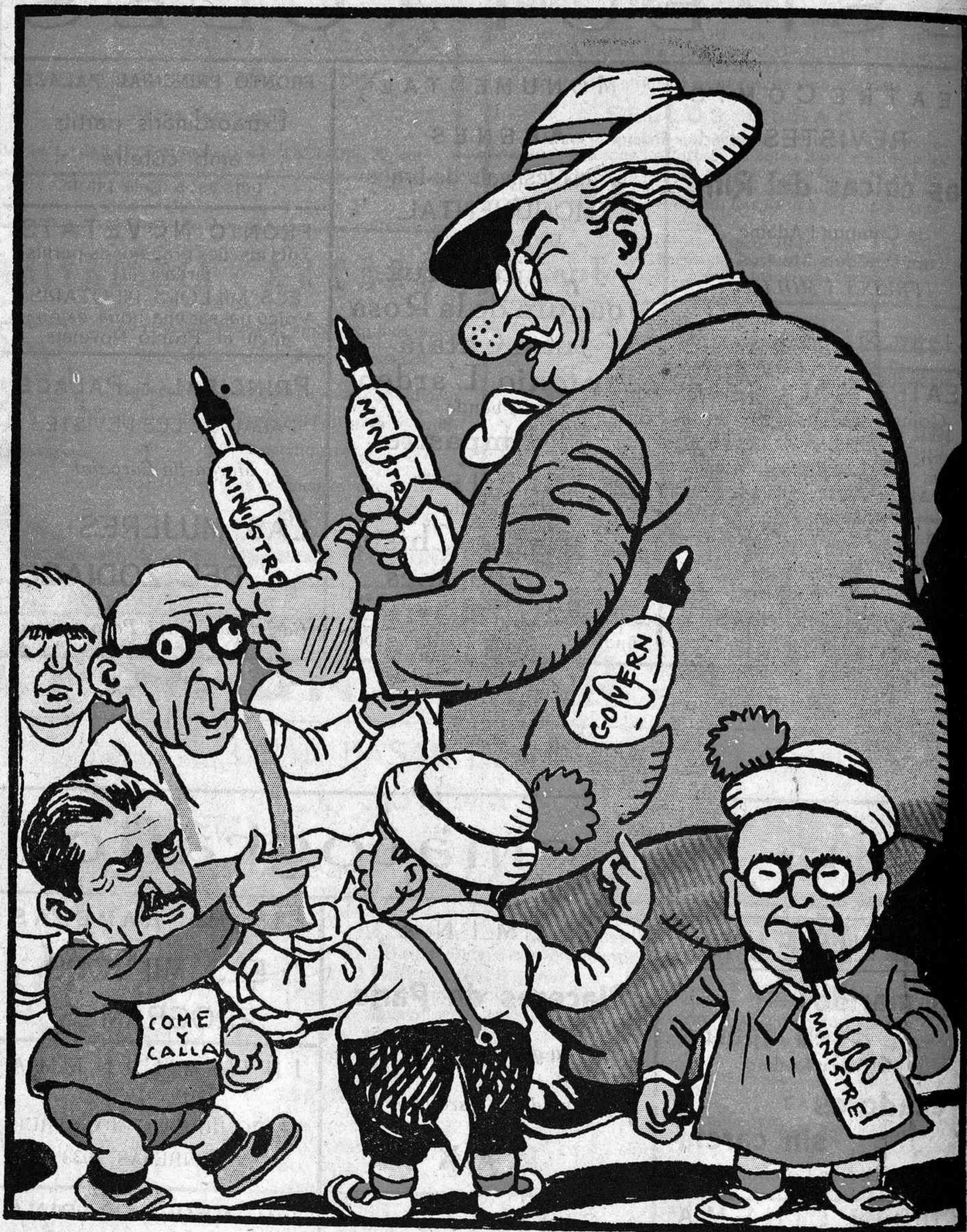
TRIUNFO I MARINA

NOCHE TRAS NOCHE

CON EL AGUA AL CUELLO

LA VIDA EMPIEZA

Revista Paramount

El pare de la pàtria.

—Apa, menuts, aneu mamant.....i contra Catalunya.